

РЕШЕНИЕ

№ 6712

гр. София, 07.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 3 състав, в публично заседание на 23.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Милева

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **5582** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следв. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 10, ал. 6 от Закона за семейните помощи за деца /ЗСПД/.

Образувано е по жалба на В. С. В. срещу Заповед № ЗСПД/Д-С-К/1777/13.04.2023 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“-К. село, с която е отпусната месечна помощ за едно дете по чл. 8д, ал. 1 от ЗСПД, в частта, в която е определена първоначалната дата на отпускането на помощта.

В жалбата е посочено, че оспорената заповед е незаконосъобразна, издадена при допуснати съществени процесуални нарушения и в несъответствие с материалния закон. Твърди се, че помощта е следвало да бъде отпусната от първото число на месеца, през който детето е преосвидетелствано. Моли се заповедта да бъде отменена, като бъде определена начална дата на отпускане на помощта 01.01.2023 г., вместо посочената в заповедта дата – 01.04.2023 г.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. И., която поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена.

Ответникът - директорът на дирекция „Социално подпомагане“-К. село – в съдебно заседание се представлява от юрк. Х., който оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна.

Административен съд София-град, III отделение, 3 състав, след като се запозна с представените доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

С Решение № 3477/13.12.2019 г. на ТЕЛК на С. К. Г. е определена 80 % трайно намалена работоспособност, като по подадено през 2020 г. заявление от В. С. В. на същата е отпусната месечна помощ за едно дете по чл. 8д, ал. 1 от ЗСПД до 31.12.2022 г.

Със Заявление с вх. № ЗСПД/Д-С-КС/1777/06.04.2023 г. В. С. В. е поискала отпускането на месечна помощ за отглеждането на дете с трайно увреждане по чл. 8д от ЗСПД. В заявлението е посочено, че с Решение № 90716/05.04.2023 г. на ТЕЛК детето С. К. Г. е преосвидетелствано, като му е определена 94 % трайно намалена работоспособност с дата на инвалидизиране 30.07.2014 г.. В решението на ТЕЛК е отразено, че забавянето на преосвидетелстването не е по вина на лицето.

Със Заповед №ЗСПД/Д-С-К/1777/13.04.2023 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“-К. село е отпусната месечна помощ за едно дете по чл. 8д, ал. 1 от ЗСПД в размер на 930 лв. за периода от 01.04.2023 г. до 30.04.2025 г.

При така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град, III отделение, 3 състав прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от лице, имащо правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган – директорът на ДСП-К. село, съгласно чл. 10, ал. 4 от ЗСПД. Същата отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК, съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването ѝ.

В административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Съдът приема, че неправилно с оспорената заповед е определен началният момент – 01.04.2023 г., от който следва да бъде отпусната поисканата помощ за отглеждане на дете по чл. 8д, ал. 1 от ЗСПД.

Съгласно чл. 8д, ал. 1 от ЗСПД, месечни помощи за отглеждане на дете с трайно увреждане до 18-годишна възраст и до завършване на средното образование, но не по-късно от 20-годишна възраст, се предоставят на родители (осиновители), когато отглеждат деца с трайни увреждания, независимо от доходите на семейството, при условие че детето живее постоянно в страната и не е настанено за отглеждане извън семейството по реда на чл. 26 от Закона за закрила на детето.

Съгласно чл. 8д, ал. 7 от ЗСП, месечните помощи по ал. 1 и 2 се отпускат от началото на месеца, през който е подадено заявлението-декларация, до изтичането на срока, определен в експертното решение на ТЕЛК/НЕЛК.

Според чл.24б, ал. 4 от ППЗСП, в случаите на преосвидетелстване на дете с трайно увреждане месечните помощи се отпускат от първо число на месеца, през който е отпаднало основанието за отпускането им, но не повече от една година назад, считано от месеца на подаване на заявлението декларация, при условие че няма промяна във вида и степента на трайното увреждане или в степента на трайно намалената работоспособност, които да водят до отпадане на правото, когато заявлението декларация е подадено в тримесечен срок от датата на издаване на новото експертно решение на ТЕЛК/НЕЛК. Размерът на помощта за периода преди подаването на заявлението декларация се определя по реда на чл. 8д, ал. 3 от Закона за семейни помощи за деца.

В чл. 26б, ал. 6 от ППЗСПД е посочено, че когато преосвидетелстването на детето е извършено със закъснение и закъснението не е по вина на родителите или на лицата, които полагат грижи за детето, месечната помощ се предоставя по реда на, ал. 4.

Между страните не е спорно, че С. К. Г. е дете с трайно увреждане. Същият е бил преосвидетелстван с ЕР на ТЕЛК № 3477/13.12.2019 г., като му е определена 80 % трайно намалена работоспособност, с диагноза бронхиална астма. След изтичане срока на валидност на ЕР на ТЕЛК, Г. е преосвидетелстван с ЕР на ТЕЛК №90716/05.04.2023 г., като му е определена 94 % трайно намалена работоспособност с дата на инвалидизиране 30.07.2014 г. с диагноза бронхиална астма. В решението на ТЕЛК е отразено, че забавянето на преосвидетелстването не е по вина на лицето.

В. С. В. се е възползвала своевременно от възможността да поиска помощ за отглеждане на дете по чл. 8д, ал 1 от ЗСПД, като е подала първоначално заявление, а в последствие и второ такова, след издаването на решение от ТЕЛК. Същата няма вина за забавеното преосвидетелстване на детето, поради което следва да бъде приложен чл. 24б, ал. 6 от ППЗСПД и на основание чл. 24б, ал. 4 от ППЗСПД помощта по чл. 8д, ал. 1 от ЗСПД да бъде отпусната от 01.01.2023 г.

Безспорно е, че С. К. Г. е дете с трайно увреждане, което е било преосвидетелствано и няма промяна във вида и степента на увреждане, която да води до отпадане на правото на месечна помощ, а напротив от оценка на 80 % В. без чужда помощ е определена на В. 94% без чужда помощ. Датата, от която е определена В. без чужда помощ 94% е 05.04.2023 г., когато е издадено решението на ТЕЛК.

Предвид изложените по-горе мотиви на съда, в съответствие с условията на чл. 24б, ал. 4 от ППЗСПД, началната дата, от която е следвало да се отпусне исканата помощ е датата, когато е отпаднало основанието за отпускането ѝ по предходното освидетелстване на детето. Като е определил тази дата от първо число на месеца, през който е подадено заявлението-декларация, административният орган е издал оспорената заповед в противоречие с материалния закон.

Предвид изложеното, обжалваната заповед в частта относно началната дата /01.04.2023г/ на отпускане на исканата помощ е незаконосъобразна по смисъла на чл. 14б, т. 2, т. 3, т. 4 и т. 5 от АПК и следва в тази част да се отмени, като преписката се върне на административния орган за ново произнасяне при съобразяване дадените с настоящото решение задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

При този изход на спора на жалбоподателя се дължат разноски на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, в размер на 550 лв., заплатено адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 3 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на В. С. В., Заповед № ЗСПД/Д-С-К/1777/13.04.2023 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“-К. село.

ВРЪЩА преписката на директора на дирекция „Социално подпомагане“-Л. за ново произнасяне по подаденото от В. С. В. Заявление – декларация ЗСПД/Д-С-К/1777/06.04.2023 г. при спазване на дадените в настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА дирекция „Социално подпомагане“-К. село да заплати на В. С. В. с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], сумата от 550 лв. /петстотин и петдесет/

лева.
Решението е окончателно.

СЪДИЯ: